

Υπόθεση Ανδρέα Γεωργίου: Αναζητώντας άλλοθι για την κρίση

Της Μιράντας Ξαφά

Ο παραλογισμός της δίωξης του κ. Γεωργίου, πρώην στελέχους του ΔΝΤ που ανέλαβε πρόεδρος της ανεξάρτητης Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛΣΤΑΤ) τον Αύγουστο 2010, συνεχίζεται. Ο κ. Γεωργίου παραπέμφθηκε για να δικάσει στο τριμελές πλημμελειοδικείο για "παράβαση καθήκοντος κατ' εξακολούθηση" από την ημέρα που ανέλαβε πρόεδρος της ΕΛΣΤΑΤ στις 2-8-2010 μέχρι και τον Σεπτέμβριο του 2011. Το παραπεμπτικό βούλευμα επισημαίνει ότι τον Οκτώβριο 2010 ο κ. Γεωργίου βεβαίωσε στην Eurostat, την στατιστική αρχή της ΕΕ, ότι **το έλλειμμα του 2009 ήταν 15,4% του ΑΕΠ**. Όμως τον Απρίλιο του 2010, πριν αναλάβει ο κ. Γεωργίου, ο προσωρινός πρόεδρος της ΕΛΣΤΑΤ (που είχε μόλις ιδρυθεί ως ανεξάρτητη αρχή) είχε βεβαίωσε ότι το έλλειμμα του 2009 ήταν "μόνο" 13,6% του ΑΕΠ. Η αύξηση του ελλείματος οφείλεται στο γεγονός ότι περιλήφθηκαν στο έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης 17 παγίως και βαρέως ζημιόγones δημόσιες επιχειρήσεις και φορείς (ΟΣΕ, αστικές συγκοινωνίες, αμυντικές βιομηχανίες, ΕΡΤ, ΕΛΓΑ, ΟΠΕΚΕΠΕ, κ.λ.π.) όπως προβλεπόταν από το Ευρωπαϊκό Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών (ESA95) που ίσχυαν από το 1996 αλλά δεν είχαν εφαρμοστεί από την Ελλάδα. Αυτοί οι φορείς ήταν τόσο ζημιόγones που τα έσοδα πωλήσεων κάλυπταν λιγότερο από το 50% του κόστους παραγωγής, επομένως σύμφωνα με τους κανόνες της ΕΕ έπρεπε να περιληφθούν στην Γενική Κυβέρνηση και να προσμετρούνται τα ελλείμματα και τα χρέη τους στο συνολικό δημοσιονομικό αποτέλεσμα. Επίσης καταγράφηκαν οι επιχορηγήσεις του κρατικού προϋπολογισμού στους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης (ΟΚΑ), υπολογίστηκαν σωστά τα έσοδα των τόκων από ομόλογα του δημοσίου που διακρατούσαν τα ταμεία κοινωνικής ασφάλισης, και καταγράφηκαν οι υποχρεώσεις για την παροχή του εφάπαξ στους συνταξιοδοτούμενους δημόσιους υπαλλήλους καθώς και άλλες ανεξόφλητες

υποχρεώσεις των Υπουργείων, των ΟΚΑ και των Δήμων. Τέλος προστέθηκε στο χρέος, σύμφωνα με την από 2008 ξεκάθαρη οδηγία της Eurostat προς όλες τις χώρες της ΕΕ, και το περίφημο "swap" με την Goldman Sachs που είχε συναφθεί επί κυβερνήσεως Σημίτη με στόχο να μειώσει το καταγεγραμμένο χρέος.

Προφανώς οι αλλαγές αυτές έγιναν σε πλήρη συνεννόηση με την Eurostat ώστε επί τέλους να τηρηθούν οι κοινοί κανόνες στατιστικής καταγραφής στην ΕΕ, και φυσικά και με την τρόικα (ΕΕ, ΔΝΤ, ΕΚΤ) δεδομένου ότι το σταθεροποιητικό πρόγραμμα έπρεπε να λάβει υπόψη όλες τις χρηματοδοτικές ανάγκες του Δημοσίου, ακόμα και αυτές που αποσιωπούσαν μέχρι την χρεοκοπία του Ελληνικού Δημοσίου τον Μάιο του 2010.

Σύμφωνα με το βούλευμα, το "φούσκωμα" του ελλείμματος και του χρέους οδήγησε σε δεύτερο Μνημόνιο το 2012 (!) επιβαρύνοντας το χρέος με 119,6 δισ και τους τόκους με 4,8 δισ. Αυτά τα ποσά χρεώνονται στον κ. Γεωργίου (!!!) διότι φέρονται να προκλήθηκαν από τις δικές του ενέργειες. Επί πλέον, η χώρα φέρεται να επιβαρύνθηκε με 47 δισ. επί πλέον τοκοχρεολύσια, δανειζόμενη μέσω εντόκων γραμματίων (σσ: το πρόγραμμα επιβάλλει πλαφόν 15 δισ. στο υπόλοιπο εντόκων γραμματίων). Με άλλα λόγια, αν δεν υπήρχε "το έγκλημα" του κ. Γεωργίου, η Ελλάδα όχι μόνο θα μηδένιζε τα ελλείμματα του προϋπολογισμού από το 2012 και μετά, αλλά θα δημιουργούσε και τεράστια πλεονάσματα ώστε να μην δανειζόταν ούτε για να αναχρηματοδοτεί το χρέος που λήγει! Φταίει επίσης ο κ. Γεωργίου διότι τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων φέρονται να κουρεύτηκαν κατά 18,9 δισ. με το PSI (οι απώλειες των ταμείων, που δεν ξεπέρασαν τα 6 δισ., ήταν δεδομένες με ή χωρίς το PSI από τη στιγμή που χρεοκόπησε το Ελληνικό Δημόσιο και κατέρρευσαν οι τιμές των ομολόγων που διακρατούσαν). Προσθέστε και 18,7 δισ. "διαφυγόντα έσοδα" αγνώστου προελεύσεως και 1 δισ. κούρεμα στα αποθεματικά των πανεπιστημίων και φτάνουμε στα 210 δισ. Συνολικά δηλ. ο κ. Γεωργίου φέρεται να ζημίωσε το Ελληνικό Δημόσιο με 210 δισ!

Οι λεπτομέρειες που αναφέρονται στο πόρισμα, από τις καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας που ήταν πρώην στελέχη ή μέλη του ΔΣ της ΕΛΣΤΑΤ, είναι ανατριχιαστικές. Για παράδειγμα, ένας από τους μάρτυρες ισχυρίζεται ότι "δεν εξετάστηκε από τους κατηγορούμενους αν το εισόδημα που μεταβιβάζεται από το δημόσιο προς τον ΟΣΕ μπορεί να χαρακτηριστεί ως αντίτιμο πωλήσεων του ΟΣΕ" ώστε να μην περιληφθεί στο έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης. Ο μάρτυρας δηλαδή αμφισβητεί αν ο ΟΣΕ, που έχει περισσότερους υπαλλήλους απ' ό,τι επιβάτες και για τον οποίο ο πρώην υπουργός οικονομικών κ. Στέφανος Μάνος είπε ότι "θα ήταν φθηνότερο να στέλνουμε τους επιβάτες με ταξί", είναι πράγματι παγίως και βαρέως ζημιωμένος επιχειρήσεων συντηρούμενη από τους Έλληνες φορολογούμενους.

Όλα αυτά μπορεί να ακούγονται σαν ανέκδοτο, όμως το γεγονός παραμένει ότι ο κ. Γεωργίου απειλείται μέχρι και με ισόβια κάθειρξη αν το δικαστήριο αποδεχθεί αυτές τις εντελώς παράλογες κατηγορίες "ψευδούς βεβαίωσης σε βαθμό κακουργήματος", λόγω της "ιδιαιτέρως μεγάλης αξίας του αντικειμένου του εγκλήματος". Να γιατί είμαστε ακόμα σε Μνημόνια εξήμισυ χρόνια μετά την

χρεοκοπία του Ελληνικού Δημοσίου: Δεν θα ξεπεράσουμε την κρίση αν δεν συμφωνήσουμε ποιά είναι τα αίτιά της. Οι ακραία κακόπιστοι κατηγορούν τον κ. Γεωργίου, τον άνθρωπο που αποκατέστησε την αξιοπιστία των Greek Statistics, για να συγκαλύψουν τις προσλήψεις και τις σπατάλες της περιόδου Καραμανλή και την παραποίηση των στοιχείων για να συγκαλυφθεί ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός. Έτσι ο πρώην υπουργός Μεταφορών κ. Στυλιανίδης, ο οποίος διπλασίασε το προσωπικό του Μετρό προσλαμβάνοντας εκατοντάδες συγχωριανούς του λίγες μέρες πριν τις εκλογές του Οκτωβρίου 2009, στέλνει σε tweet το εξώφυλλο του περιοδικού ΕΙΚΟΝΕΣ, με τίτλο "210 ΔΙΣ ΕΥΡΩ ΜΑΣ ΣΤΟΙΧΙΣΕ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΗΣ ΕΛΣΤΑΤ" με το σχόλιο "Αποκαλυπτική δημοσίευση για την υπόθεση ΕΛΣΤΑΤ-Γεωργίου. Τελικά η αλήθεια είναι σκληρή για όσους περιφρονούν την πατρίδα". Και ο νυν υπουργός Εξωτερικών κ. Κοτζιάς [το προωθεί με retweet!](#). Η ακροαριστερά συνασπίζεται με τη λαϊκή δεξιά!

Ο απώτερος στόχος αυτών των μεθοδεύσεων είναι προφανής: Η μετάθεση των πολιτικών ευθυνών για την οικονομική καταστροφή που προκάλεσε η πελατειακή διαχείριση της εξουσίας σε μη πολιτικά πρόσωπα. Πόσο βολικό θα ήταν να πιστοποιηθεί ότι όλη η κρίση ήταν μία φούσκα που θα είχε αποφευχθεί αν κάποιοι τεχνοκράτες με ύποπτες προθέσεις δεν είχαν φουσκώσει το έλλειμμα του 2009! Θα επιστρέφαμε έτσι στην ανέμελη εποχή της αστακομακαρονάδας, των επιδομάτων τυφλότητας σε ταξιτζήδες, των συντάξεων που ξεπερνούν το 100% του μισθού χωρίς όρια ηλικίας, των φόρων υπέρ τρίτων, και τόσων άλλων πρακτικών του πελατειακού κράτους που χρηματοδοτήθηκαν με δανεικά από τις αγορές! Στηλιτεύοντας τον πρόεδρο της στατιστικής αρχής, η υπόθεση Γεωργίου εξυπηρετεί θεωρίες συνωμοσίας που μονίμως μετακυλύουν τις ευθύνες για την κρίση σε τρίτους - Μέρκελ, Σόιμπλε, ΕΚΤ, ΔΝΤ, κατά περίπτωση.

Υπάρχουν όμως αναπάντητα ερωτήματα:

1. Πως γίνεται η Eurostat, η στατιστική υπηρεσία της ΕΕ, να έχει αποδεχθεί ανεπιφύλακτα - χωρίς αστερίσκους και υποσημειώσεις όπως γινόταν την περίοδο 2004-2009 - τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ μετά την τοποθέτηση του κ. Γεωργίου, αλλά να τα αμφισβητούν κάποιοι πολιτικάντηδες που θεωρούν ότι τα στατιστικά στοιχεία αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης με τους πιστωτές; Πως γίνεται η τρόικα να βασίζεται τα προγράμματα σταθεροποίησης πάνω στα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ αν δεν είναι αξιόπιστα; Εδώ οι υποστηρικτές της θεωρίας συνωμοσίας απαντούν ότι "ήταν όλοι μέσα στο κόλπο".

2. Πως είναι δυνατόν να αμφισβητείται το ύψος του δημοσίου χρέους τη στιγμή που καταγράφηκε λεπτομερώς, ομόλογο προς ομόλογο, και κουρευτήκε κατά 53,5% τον Μάρτιο του 2012 με την ολοκλήρωση της ανταλλαγής χρέους (το λεγόμενο PSI); Αν το χρέος ήταν πλασματικό, ήταν πλασματικές και οι ζημιές που υπέστησαν οι ομολογιούχοι (συμπεριλαμβανομένων αυτών που κατείχαν ομόλογα ΟΣΕ); Το παράδοξο είναι ότι οι ίδιοι που υποστηρίζουν ότι ο κ. Γεωργίου "φούσκωσε" το χρέος, κλαίγονται για τις ζημιές που υπέστησαν τα ασφαλιστικά ταμεία λόγω PSI!

Η υπόθεση σήμερα έχει ως εξής: το Ποινικό Τμήμα του Αρείου Πάγου έκανε δεκτή την αναίρεση που είχε ασκήσει τον Σεπτέμβριο του 2015 η αντεισαγγελέας κ. Ξένια Δημητρίου ως προς το απαλλακτικό μέρος του βουλεύματος. Το βούλευμα επομένως επιστρέφει στο Εφετείο προκειμένου να αποφασιστεί αν ο κ. Γεωργίου θα βαρύνεται, εκτός από το πλημμέλημα της παράβασης καθήκοντος, και με κακουργηματική ψευδή βεβαίωση που χρησιμοποιήθηκε το 2009 για να εισαχθεί η Ελλάδα στο καθεστώς των μνημονίων (3 μήνες πριν αναλάβει ο κ. Γεωργίου τα καθήκοντα προέδρου ΕΛΣΤΑΤ!).

Το θέμα είναι πολύ σοβαρό, διότι αν η Ελληνική δικαιοσύνη αμφισβητεί την μεθοδολογία με την οποία υπολογίζονται οι ανάγκες χρηματοδότησης του Δημοσίου, βάσει της οποίας η Ελλάδα ζήτησε και η ΕΕ ενέκρινε δάνειο 86 δισ. ευρώ το 2015, τότε ενδεχομένως το δάνειο πρέπει να παγώσει μέχρι να ξεκαθαριστεί το θέμα. Το ίδιο ισχύει για την ελάφρυνση χρέους. Αν είναι λάθος ο υπολογισμός του δημοσίου χρέους, δεν έχει νόημα η συζήτηση για την βιωσιμότητά του. Ή μήπως θέλουμε και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο;

Τις επόμενες εβδομάδες το Συμβούλιο Εφετών θα λάβει την απόφαση αν ο κ. Γεωργίου θα παραπεμφθεί σε δίκη και για τις δύο πράξεις, πλημμέλημα και κακούργημα αντιστοίχως. Μια απόφαση υπέρ της παραπομπής για κακούργημα θα αποτελέσει το απόλυτο ρεζίλι της Ελληνικής Δημοκρατίας και των θεσμών της μεταπολίτευσης που την υπηρετούν.

** Η κα Μιράντα Ξαφά είναι Senior scholar, Center for International Governance Innovation και μέλος της ΔΕ της ΔΡΑΣΗΣ.*